

028 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Neringdoende 3

"Zeg Besjaon", zee Aoi tege z'n buurman, "'k hêt 'n pôôsie geleeje in dat stuksie over "Neringdoende" in de Merwestreek geleze, dat 'r 'n Hansum in die winkel van Merien Visser gezete hêt. Jij hêt daer vroeger in de buurt geweund, klopt dat nou?" "Ja en neeje", zee Besjaon, "dat klopt niet hêêlemael. Daer hêt wel 'n Hansum geweund, maor hîj hêt d'r gêên winkel in gedaen en dat was laeter dat-ie daer weunde. 'k Hêt 't ok wel geleze, maor 'k doch as ik êên van die loi die dat schrijve tegekamt, zè 'k ze 's zegge hoe de vurk persies in de steel zit.

Dat hêt-ie ok gedaen, vandaer dat we d'r hier nog eve op trug komme. Besjaon vervolgt: "Piet de Winter hêt die zaak van Meriene overgenome, maor speulgoed en dat soort dinge hêt-ie nooit verkocht, wel ellewaore en sêêt en zô. Hoe lang Piet daer gezete heb, weet 'k nie meer, maor hîj is toe in de winkel van Bongerze gegaon, dat was in de buurt van de Zaoi aan de buitekant van d'n dîjk. Daer hêt-tie jaere gezete; z'n vrouw weunt daer tegewoordig nog glôôf ik. Bongers is toe mit z'n zaak in de Oranjestraet begonne.

Omdat we Aoië en Besjaone nou toch aan de praot hebbe, gaon we mit die twêê ok maor 's veerder langs d'n dîjk kîjke en hore, wat die d'r van kenne vertelle. We wazze de vorige keer bij de schuur van Pauw Visser d'n timmerman gebleve. Van de Kaoi vandaen gerekend dan aaltijd. Ze beginne nou bij Jas de Waerd, de kroenier.

"Kà jîj je nog herinnere", zee Besjaon, "dat 't bij Jas de Waerd zô 'n klaain winkeltjie was? Zômaor 'n hoksie? "Nou", zee Aoi, "of 'k dat nog weet, as-ie daer mit z'n drieë voor de tônbank stong, trapte je mekaor op-ie têêje. Nou zeg ik tônbank, maor 't was aagelijk 'n brêêje plank aan 'n paor scharniere, dan kon Jas 'm omhông draaie as-tie de winkeldeur van of op 't slot mos doen. Laeter hêt-ie d'r een kaomertie bijgetrokke en toe was 't meer 'n echte winkel, voor die tijd dan wel te verstaon. Bij z'n buurman was dat aandere, die dee in bronolie". "Ja, dà 's waer", zee Besjaon, "Kees Visser bedoel-ie, die man mos mit weer en wind mit z'n handkarrechie lang d'n dîjk. Daer had-ie 'n vat mit bronolie op staon en ok had-ie nog van die vierkante blekke oliekanne, waer die de stoepe mee afgang".

"Nou we weer 'n stuksie verder langs d'n dîjk gaon, denk ik inêens Besjaon, weet jîj nog wat segaore in die tijd kostte?... Drie cente!! D'r zelle ok wel duurdere gewist zîjn, maor saeterdags mos ik voor m'n vaoder drie segaore bij Botte gaon haole. Ik kreeg dan 'n dubbeltjie mee en as ik in de week goed opgepast had, mocht ik de cent die 'k trug kreeg houwe. Bot was d'n êênigste die op d'n Hoek allêên segaore en tebak en zô verkocht. Die segaore kreeg-ie in zô'n plat pepiere kokertie; daer stinge van die rebusse op. Je mos dan een gezegde of zô oplosse. Zôiets as: "Aaige haerd is goud waerd", of "Hôôge bôôme vange veul wind". Sommege mense spaorde die zaksies, want dat weet-jie ok wel, dat t'r toe nog gêên puzzle-boeksies wazze zôas tegewoordig". Besjaon en Aoi hebbe voor deuze keer weer genog verteld; een volgende keer kîjke we weer maor 's wat ze dån weer wete.

Kan u ook iets vertellen over winkels of heeft u opmerkingen of aanvullingen, dan horen we dat graag.